

Sygn. akt X GC 659/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział X Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Stelmasik
Protokolant:	Sekretarz sądowy Paula Nowosielecka

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2017 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko M. S.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt X GC 659/15

UZASADNIENIE

W dniu 13 lutego 2015 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie pozew przeciwko pozwanemu M. S. o zapłatę kwoty 1.845 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 19 listopada 2013 roku oraz kosztami postępowania. Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że w dniu 1 października 2013 roku w ramach prowadzonych działalności gospodarczych strony postępowania zawarły umowę, na mocy której powódka zobowiązała się do świadczenia na rzecz pozwanego takich usług jak: pomocy w uzyskiwaniu zamówień od właścicieli sklepów zrzeszonych w sieci (...), opracowaniu i wdrażaniu logistyki, dbaniu o dobry wizerunek, podejmowanie działań własnych celem promocji w sklepach (...) towarów oferowanych przez pozwanego, przedstawianiu tym sklepom nowych towarów oferowanych przez pozwanego z informacją o cenach oraz promocjach. Powódka podała, że w dniu 4 listopada 2013 roku na podstawie zawartej umowy wystawiła pozwanemu fakturę VAT na kwotę 1.845 zł tytułem świadczonych usług marketingowych.

W dniu 27 marca 2015 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W złożonym sprzeciwie w którym przedmiotowy nakaz został zaskarżony w całości, pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania. Pozwany podniósł zarzut potrącenia kwoty 861 zł z kwotą dochodzoną przez powódkę.

W uzasadnieniu przyznał, że zawarł przedmiotową umowę, jednakże podniósł, że powódka w rzeczywistości nie podjęła się realizacji jej postanowień, nie zrealizowała żadnego obowiązku wskazanego w umowie. Niezależnie od

powyższego, pozwany podał, że dokonał zapłaty połowy dochodzonej przez powódkę należności. Wyjaśnił, że na żadnym etapie współpracy nie był zobowiązany ani wzywany do dostarczenia materiałów celem stworzenia gazetki reklamowej, nie był także proszony o akceptację jego fragmentu oferty przedstawionej w gazetce. Zwrócił uwagę, że przedstawiona gazetka może być jedynie projektem, nie zaś wersją ostateczną dostępną w placówkach handlowych sieci.

W piśmie z dnia 28 lipca 2015 roku powódka podkreśliła, że wykonała usługę reklamową objętą umową i fakturą VAT, zaś zgodnie z umową pozwany był zobowiązany do wniesienia opłaty wstępnej w wysokości 1.500 zł netto. Powódka wskazała, że zawarte w gazetce treści wizualne i ceny były informacjami dostarczonymi przez pozwanemu, stanowiły one treść faktycznie wydrukowaną i dystrybuowaną w sklepach sieci (...). Powódka zaprzeczyła, aby strony zawarły ustne porozumienie co do zawieszenia realizacji umowy. Wskazała, że faktura nr (...) nie dotyczyła usługi gazetki reklamowych, zaś spotkania przedstawicieli sklepów z producentami.

W piśmie z dnia 7 października 2015 roku pozwany wskazał, że zobowiązany był do zapłaty za fakturę wyłącznie w przypadku gdy powódka wykona usługę marketingową w całości, której szczegółowy opis zawierał pkt 3 załącznika nr 5 umowy, zaś z uwagi na to, iż usługa ta nie została wykonana w całości zapłacił około połowy wartości wyżej wymienionej faktury. Pozwany zaprzeczył, aby faktura nr (...) dotyczyła spotkania biznesowego.

W piśmie z dnia 8 lutego 2016 roku powódka podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zawarła z M. S. (określonym jako producent) umowę, której przedmiotem było określenie warunków współpracy handlowej, a w szczególności ramowych zasad i warunków sprzedaży towarów wskazanych w załączniku nr 1 do umowy.

Zgodnie z § 4 ust. 1 producent zobowiązuje się do zapłaty na rzecz spółki miesięcznej prowizji z tytułu pośrednictwa handlowego w wysokości określonej w załączniku nr 6 do umowy (§ 4 ust. 1 umowy).

Zgodnie z pkt 1 załącznika nr 5 producent zobowiązuje się do udziału w gazetkach handlowych organizowanych przez (...) oraz do poniesienia opłaty w minimalnej wysokości zgodnie z cennikiem – 700 zł netto za moduł.

Zgodnie z pkt 3 załącznika nr 5 do umowy stanowiącego o działaniach promocyjno – marketingowych spółka w ramach realizacji umowy zobowiązania jest do: pomocy producentowi w pozyskiwaniu zamówień, opracowania i wdrożenia logistyki, przy użyciu środków własnych (ludzi, sprzętu) w celu szybkiego dostarczenia materiałów przekazanych przez producenta, dbania o dobry wizerunek producenta, podejmowania własnych działań mających na celu promocje w sklepach sieci koniczyńka towarów oferowanych przez producenta, przedstawiania sklepom sieci koniczyńka nowych towarów oferowanych przez producenta z informacją o cenach oraz promocjach. Za świadczenie usług określonych w punkcie 4 partner handlowy zobowiązuje się do wniesienia opłaty wstępnej w odniesieniu do sieci (...) w kwocie 1.500 zł netto, zaś w jej ramach spółka zobowiązuje się do jednej edycji gazetki (pkt 4 załącznika).

Termin płatności ustalono na 14 dni od daty wystawienia jej przez spółkę (pkt 5 załącznika). Każde działanie promocyjno – marketingowe miało być poprzedzone pisemnym zgłoszeniem na formularzu sieci (...) zgodnie ze standardami Sieci Nowej Generacji K..

Dowód:

- umowa k. 17-22,
- zeznania świadka W. G. k. 160-162

W ramach współpracy handlowej M. S. ze spółką (...), usługi spółki sprowadzać miały się do pomocy w nabyciu przez sklepy działające w ramach sieci (...) asortymentu M. S. – artykułów biurowych, szkolnych. Spółka (...) miała również

sporządzić gazetkę reklamową, a następnie doprowadzić do sprzedaży tych towarów do sklepów z którymi łączyła ją współpraca gospodarcza.

Spółka współpracowała z siecią sklepów (...), w ramach której przedstawiała ona właścicielom sklepów produkty oferując możliwość ich sprzedaży.

Dowód:

- zeznania świadka E. N. k. 305.

Sporządzona została gazetka dotycząca promocji artykułów oferowanych przez sieć sklepów (...) w okresie od 25 listopada 2013 roku do 8 grudnia 2013 roku, w której ujęte zostały akcesoria biurowe takie jak: kredki, piórniki, długopis oraz temperówka na korbkę.

Sporządzona została gazetka dotycząca promocji artykułów oferowanych przez sieć sklepów (...) w okresie od 9 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku, w której ujęte zostały akcesoria biurowe takie jak: brokat sypki, kredki, piórniki, długopis oraz temperówki na korbkę.

Dowód:

- kopia gazetek reklamowych k. 23-24,
- zeznania świadka W. G. k. 160-162.

W dniu 4 listopada 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła M. S. fakturę VAT nr (...) tytułem usług marketingowych na kwotę 1.845 zł (1.500 zł netto).

Dowód:

- faktura VAT k. 25.

Pismem z dnia 9 lutego 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wezwała M. S. do zapłaty kwoty 1.845 zł wynikającej z faktury VAT nr (...).

Pismem z dnia 27 lutego 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., że w związku z informacją, iż M. S. nie otrzymał faktury VAT w załączeniu przesyła jej duplikat wraz ze składem gazetek.

Pismem z dnia 12 marca 2015 roku M. S. wskazał, że wynagrodzenie ujęte w fakturach VAT miało być należne za świadczenie usług takich jak: pomoc producentowi w pozyskiwaniu zamówień, opracowania i wdrożenia logistyki przy użyciu środków własnych w celu szybkiego dostarczenia produktów do producenta, przedstawienia sklepom sieci (...) nowych towarów producenta, zaś wszystkie te działania miały być poparte gazetką reklamową w celu poprawy sprzedaży. Wskazał, że nie potwierdzał gazetki reklamowej, brak było akceptacji formy, podanych cen, ujętych zdjęć, a nadto gazetki tej wcześniej nie otrzymał.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 26,
- pismo pozwanego k. 40,
- pisma powódki k. 41.

W dniu 16 października 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła M. S. fakturę VAT nr (...) tytułem usług marketingowych na kwotę 861 zł (700 zł netto).

Dowód:

- faktura VAT k. 42.

W dniu 24 października 2013 roku W. G. – pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przesłał do pracownika sieci (...) zaproszenie do udziału w sprzedaży przedświątecznej aktywizowanej przed dwie gazetki – pierwsza „słodkiej” ukierunkowana na M. na okres od 21 listopada 2013 roku do 8 grudnia 2013 roku; druga – ukierunkowana na Boże Narodzenie – zawierająca artykuły spożywcze i ozdoby choinkowe za okres od 2 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku.

Wiadomością mailową z dnia 25 października 2013 roku pracownik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. zapytał pracownika M. G. W. w której gazecie chce aby ujęte zostały jego produkty.

W karcie zgłoszeniowej – promocji gazetkowej dla Bożego Narodzenia 2013 roku za okres od 9 grudnia 2013 roku do 31 grudnia 2013 roku wpisano artykuły szkolne takie jak: farby do malowania, kredki pastelowe, kredki, brokat, piórniki, długopisy oraz temperówki na korbkę. Niepodpisana karta została przesłana przez G. W. W. G..

Wiadomością mailową z dnia 4 listopada 2013 roku pracownik M. S. przesłał pracownikowi (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. listę trzynastu artykułów szkolnych. W odpowiedzi pracownik wniósł o podzielenie ich na dwie gazetki – mikołajkową i świąteczną.

W odpowiedzi, wiadomością mailową z dnia 4 listopada 2013 roku pracownik M. S. przesłał podzieloną listę, a także zdjęcia artykułów.

Dowód:

- korespondencja mailowa k. 58-76,
- zeznania świadka G. W. k. 152,
- zeznania świadka W. G. k. 160-162.

Po kontakcie mailowym pracownik M. G. W. nie otrzymał żadnej informacji o sporządzeniu gazetek, nie otrzymał ich wizualizacji czy też projektu celem akceptacji ich treści.

Dowód:

- zeznania świadka G. W. k. 152.

Spółka (...) ani właściciele sklepów sieci (...) nie dokonali zamówienia produktów oferowanych przez M. S.. Brak dokonania sprzedaży towarów spowodowany był brakami kadrowymi w spółce (...) – brak było pracowników mogących nadzorować tego rodzaju usługi oraz mogących podjąć kontakt ze właścicielami sklepów celem zachęcenia ich do nabycia towarów M. S..

Dowód:

- zeznania świadka G. W. k. 152,
- zeznania świadka E. N. k. 305.

G. W. w ramach prowadzonej przez M. S. oraz zawartej ze spółką (...) umowy o współpracy organizował szkolenie dla pracowników spółki oraz właścicieli sklepów, które następnie nabywać miały produkty oferowane przez M. S..

Pracownik W. G. poinformował pracownika G. W., że spółka (...) dokona zamówienia produktów, które zostaną ujęte w gazecie reklamowej. Poinformował on również właścicieli sklepów, że asortyment ten będzie dostępny na magazynie centralnym.

M. S. uregulował należność na rzecz spółki (...) za umożliwienie przeprowadzenia tego rodzaju szkolenia oraz możliwość prowadzenia produktów do sieci sklepów.

Dowód:

- zeznania świadka G. W. k. 152.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodziła zapłaty wynagrodzenia za świadczone na rzecz pozwanego usługi marketingowo – reklamowe na podstawie zawartej w dniu 1 października 2013 roku umowie o współpracy.

Stosunek zobowiązaniowy łączący strony należało więc zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług, o której mowa w przepisie art. 750 k.c., a do której zastosowanie znajdują odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z treścią art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. W myśl natomiast art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Pozwany kwestionując żądanie pozwu podniósł zarzut potrącenia kwoty 861 zł, wyjaśniając następnie, że dokonał zapłaty połowy dochodzonej przez powódkę należności. W dalszej kolejności wskazał, że powódka nie podjęła się realizacji postanowień zawartej umowy, nie zrealizowała żadnego z obowiązków z niej wynikających.

Wstępnie zaznaczyć należy, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), natomiast ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 kpc), spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Jeżeli więc, materiał zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie twierdzeń. Oznacza to, że jeżeli strona na której spoczywał ciężar dowodu nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń ponosi ona ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Nie jest natomiast rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.).

Oczywistym było zatem, że to na powódce spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności przemawiających za istnieniem oraz wysokością zgłoszonych roszczeń, któremu to obowiązkowi – w ocenie Sądu – nie sprostała. Nie przedstawiła bowiem materiału dowodowego pozwalającego na dokonanie przez Sąd ustaleń potwierdzających jej stanowisko.

Z analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że strony postępowania łączyła umowa o współpracy, w ramach której spółka zobowiązała się do podjęcia różnego rodzaju działań promocyjno – marketingowych, a nadto do ujęcia w sporządzonej przez siebie gazecie reklamowej towarów pozwanego.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę, iż w załączniku nr 5 do umowy stanowiącym o działaniach promocyjno – marketingowych strony ustaliły, że spółka zobowiązana była do: pomocy producentowi w pozyskiwaniu zamówień, opracowania i wdrożenia logistyki, przy użyciu środków własnych (ludzi, sprzętu) w celu szybkiego dostarczenia materiałów przekazanych przez producenta, dbania o dobry wizerunek producenta, podejmowania własnych działań mających na celu promocje w sklepach sieci koniczynka towarów oferowanych przez producenta, przedstawiania sklepom sieci koniczynka nowych towarów oferowanych przez producenta z informacją o cenach oraz promocjach.

Zgodnie z pkt 4 załącznika to za świadczenie tych właśnie usług pozwany zobowiązany był do zapłaty wynagrodzenia w kwocie 1.500 zł netto, zaś w ramach tego wynagrodzenia powódka zobowiązała się do dodatkowo do sporządzenia jednej edycji gazetki.

Z zeznań świadków, w szczególności zeznań świadka E. N. – będącej w okresie zawarcia umowy pracownikiem powódki wynika, iż w istocie współpraca stron w jej ramach sprowadzać się miała do pomocy przez spółkę w nabyciu przez sklepy działające w ramach sieci (...) asortymentu pozwanego, a także do sporządzenia gazetki reklamowej, następnie zaś podjęcia działań celem doprowadzenia do sprzedaży tych towarów do sklepów z którym łączyła go współpraca gospodarcza. Zaznaczyć należy, iż świadek ten podkreślił, że „umowa nie została zrealizowana”, „nie doszło do wykonania umowy”. Wskazując na przyczyny tego stanu rzeczy podała nadto, iż „towary nie były sprzedawane, bo nie miał kto tego nadzorować. Powód wszystkich zwalniał i dlatego nie było nadzoru nad sklepami. Nie miał kto pojechać do sklepu i zachęcić do nabycia towarów”. Również świadek G. W. – pracownik pozwanego, wskazał, że w ramach współpracy stron dokonał jedynie przeprowadzenia szkolenia z zakresu produktów pozwanego dla spółki powodowej oraz właścicieli sklepów, którzy następnie nabywać mieli towary, zaś pozwany uregulował należność za możliwość zorganizowania takiego szkolenia. Z zeznań tych wynika również, iż ostatecznie nie doszło do zamówienia żadnej partii towaru oferowanego przez pozwanego, ani przez powódkę ani przez współpracujących z nią właścicieli sklepów w ramach sieci (...).

Ponadto, świadek wskazał, że pracownik powódki – W. G. zwrócił się do niego mailowo celem umieszczenia artykułów oferowanych przez pozwanego w gazecie reklamowanej, w odpowiedzi na co przesłał on kartę zgłoszeniową z listą towarów, następnie zaś przesłał zdjęcia asortymentu. Z zeznań świadka wynika jednak, iż po korespondencji mailowej nie otrzymał żadnego potwierdzenia, iż gazetka taka została sporządzona – jej wizualizacji, projektu, celem akceptacji jej treści, chociażby co do umieszczonych w niej cen należnych za towar. Wizualizacja taka przesłana została później, już po wystosowaniu do pozwanego wezwania do zapłaty, na co wskazuje treść pisma z dnia 27 lutego 2015 roku – w której wskazano, że jej załącznikiem jest „dowodówka” w postaci składów gazetek. Podkreślić należy, iż ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, że sporządzony przez powódkę projekt gazetki został ostatecznie zatwierdzony i rozpowszechniony przez nią w sieci sklepów z którymi współpracowała.

Dla porządku, w tym miejscu odnieść należy się do zarzutu pozwanego co do zapłaty kwoty 861 zł tytułem usług świadczonych przez powódkę. Zwrócić należy uwagę, iż faktura z tego tytułu wystawiona została w dniu 16 października 2013 roku, a więc jeszcze przez korespondencją mailową pracowników odnośnie umieszczenia produktów pozwanego w gazecie reklamowej, stąd nie mogła ona dotyczyć tej usługi. Biorąc pod uwagę wyżej przywołane zeznania świadka G. W. ustalić należało, iż faktura ta wystawiona została w rzeczywistości w związku z zorganizowaniem spotkania celem przeprowadzenia przez pracownika pozwanego szkolenia w zakresie jego produktów, która to należność, zgodnie z zeznaniami świadka, została przez pozwanego uregulowana.

Mając na uwadze powyższe ustalić należało, że powódka nie wykazała, aby wykonała na rzecz pozwanego usługi określone w załączniku nr 5 do umowy sprowadzające się do działań mających na celu pozyskanie zamówień na towary oferowane przez pozwanego, w tym użycia środków własnych mających na celu promocje w sklepach sieci (...) towarów oferowanych przez producenta. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, iż powódka podejmowała na rzecz pozwanego jakiegokolwiek działania marketingowo – reklamowe względem właścicieli sklepów z którymi współpracowała mające na celu doprowadzenie do sprzedaży produktów pozwanego. Tymczasem zgodnie z pkt 4 załącznika nr 5 do umowy za świadczenie tego typu usług przy dodatkowym wydaniu jednej edycji gazetki należne było jej wynagrodzenie w kwocie 1.500 netto, a więc 1.845 zł.

Skoro powódka nie wykazała faktu, z którego wywodziła skutki prawne, a zatem, że dochodzone w ramach niniejszego postępowania roszczenie jest jej należne, powództwo – jako bezzasadne - należało oddalić.

Z tych przyczyn orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji, której strony nie kwestionowały, a i w ocenie Sadu nie budziła ona żadnych wątpliwości co do jej autentyczności. Za podstawę swoich

ustaleń Sąd przyjął również zeznania świadków: G. W., W. G. oraz E. N., nie znajdując podstaw, by odmówić mu wiary. Wobec nieusprawiedliwionego niestawiennictwa reprezentanta powódki na wyznaczonym terminie rozprawy Sąd pominął dowód z przesłuchania stron.

Orzeczenie nie obejmowało rozstrzygnięcia o kosztach, gdyż pozwany jako strona wygrywająca kosztów takich nie poniósł.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki